5. PEYGAMBERİMİZE KARŞI VAZİFELERİMİZ

Allah'ın(c.c) yarattığı varlıklar içinde en üstün kişi, şüphesiz Peygamber Efendimiz'dir. Allah (c.c) en çok onu sevmiş ve ona "Habîbim" diyerek iltifat etmiştir.[63] Ebedî kurtuluş rehberimiz Kur'ân'ı ona indirmiştir. Bütün insanlığa doğru yolu o göstermiştir. Allah onu en güzel örnek ve ideal bir şahsiyet olarak biz insanlara takdim etmiştir. Peugamberimiz (s.a.v.) hayatını biz insanların kurtuluşu için büyük zorluklara sabrederek geçirmiştir.

Allah'a (c.c) ulaşmamıza vesile olan Efendimizi (s.a.v), bedeniyle ve ruhu ile en güzel biçimde yaratmış, alemlere rahmet olarak göndermiştir.[64] Kur'an'da onun mü'minlere karşı engin bir şefkat ve merhametle dolu olduğunu bildirilmiştir.[65] Peygamber Efendimiz'e (s.a.v) karşı teslimiyet, muhabbet ve sünnetine uymak gibi bazı vazifelerimiz vardır.

Peygamberimize karşı vazifelerimiz

1 Teslimiyet

2 Muhabbet

3 Sünnete uygunluk

Teslimiyet

Teslimiyet, boyun eğmek, itirazsız bir şekilde kabul etmek demektir. Peygambere teslimiyet ise, ona inanan kişinin samimiyetle onun beyan ettiği hükümlere teslim olmasıdır. Peygamber Efendimize (s.a.v.) vazifelerimizin başında ona tam bir teslimiyet gelir. Çünkü Peygamberimiz (s.a.v) Allah(c.c) yolunun rehberidir.

60. İbn-i Mâce, Zühd, 19.
61. Zümer Suresi, 53. ayet.
62. Buhârî, "Tevĥîd", 55.
63. Tirmizi, Menâkıb, I, 3616
64. Enbiya suresi, 107. ayet.
65. Tevbe Suresi, 128. ayet.

Teslimiyetin zıddı olan karşı gelmek ise doğru yoldan sapmak demektir. Allah Teâlâ ayette şöyle buyurur: **"Hayır, Rabbine andolsun ki, onlar aralarında çıkan anlaşmazlık hususunda (ey Resulüm) seni hakem yapıp, sonra da verdiğin hükme içlerinde hiçbir sıkıntı duymaksızın, tam bir teslîmiyetle teslim olmadıkça iman etmiş olmazlar."**[66] Bu ayette ister nefsimizin hoşumuza gitsin, isterse gitmesin onun emirlerine uymamızı ve teslim olmamızı Allah Teâlâ istemektedir.

Allah'a iman edenler peygambere tam bir teslimiyet içinde olmalıdır. Bu konuda Allah (c.c.) **"Kim Peygamber'e itaat ederse, Allah'a itaat etmiş olur..."**[67] buyurmuştur.

Muhabbet

Peygamber Efendimiz'e (s.a.v) karşı vazifelerimizden biri ona muhabbet beslememizdir. Allah (c.c.) Müslümanlar'ın peygamber sevgisini şöyle açıklar **"Peygamber mü'minler nazarında kendi canlarından daha önce gelir…"**[68] Allah Resulü (s.a.v) bu seviyeyi hakiki iman olarak açıklamıştır: *"Nefsin kudret elinde olan Allah'a yemin olsun ki, sizden biriniz, ben kendisine; anasından, babasından, evladından ve bütün insanlardan daha sevimli olmadıkça gerçek anlamda iman etmiş olamaz."*[69] Peygamberimiz kendisini çok seven kimseler ile ilgili şu müjdeyi vermiştir: *"Ümmetim içinde beni en çok sevenlerin bir kısmı benden sonra gelenler arasından çıkacaktır. Onlar beni görebilmek için mallarını ve âilelerini fedâ etmeye can atarlar."*[70] buyurmuştur.

Müslüman bir kimse Peygamber (s.a.v.) muhabbetinin tabii bir sonucu olarak onun ehl-i beytini de sevmelidir. Çünkü bir kimseye duyulan sevgi, onun sevdiği şeyleri de sevmeyi gerektirir. Buna en layık olan da Efendimiz'dir. Bu konuda Peygamberimiz (s.a.v.) şöyle buyurmuştur: *"Allah Teâlâ'yı, sizi nîmetler verdiği için sevin. Beni, Allah'ı sevdiğiniz için sevin. Ehl-i Beyt'imi de beni sevdiğiniz için sevin!"* [71] Bu hadisten, ehl-i beyt sevgisinin Allah (c.c) ve Resulü'nü (s.a.v)sevmenin gereği olduğu anlaşılmaktadır.



Peygamberimize teslimiyetin göstergesi onun sünnetini uygulamaktır.

AÇIKLAYALIM

Bir adam Peygamber Efendimiz'e geldi ve:

- Ey Allah'ın Resulü! Kıyamet ne zamandır, diye sordu.

- Kıyamet için ne hazırladın?

- Allah ve Resulünün muhabbetini…

- Öyleyse sen sevdiğinle beraber olacaksın.

Müslim, Birr, 163.

Yukarıdaki hadisi Peygamber Efendimiz'e (s.a.v) muhabbet açısından açıklayınız.

66. Nisâ Suresi, 65. ayet.
67. Nisâ Suresi, 80. ayet.
68. Ahzap Suresi, 6. ayet.
69. Buhari, İman, 8.
70. Müslim, Cennet, 12.
71. Tirmizî, Menâkıb, 31/3789.



OKUMA PARÇASI

Sahabilerin her biri Efendimiz'i (s.a.v) çok severdi. Resulullah (s.a.v) kendisine seslendiğinde "Anam babam sana fedâ olsun buyur ey Allah'ın Resulü" diyerek sevgilerini dile getirirlerdi. Onlar içerisinde Hz. Ebu Bekir (a.s) en önde olanlardandı. Hicret sırasında Sevr Mağarası'na doğru giderken Efendimiz'in (s.a.v) kâh önünde, kâh arkasında yürüyordu. Resulullah (s.a.v) niçin böyle yaptığını sorunca şöyle demişti: Yâ Resulallah! Arkanızdan yetişebileceklerini düşünüyor, arkadan yürüyorum; ileride pusu kurup bekleyebileceklerini düşünüyor, önünüzden yürüyorum!" Geceleyin mağaraya ulaştıklarında, Efendimiz'e (s.a.v) bir şey olmaması için önce Ebû Bekir (a.s) içeri girdi. Her yeri eliyle yokladı. Üst elbisesin çıkararak parçaladı ve deliklere onunla kapattı. Son deliğe elbisesi yetmeyince oraya da topuğunu koyup Efendimiz'i (s.a.v)içeri davet etti. Sabah olduğunda, Resulullah (s.a.v), arkadaşının üst elbisesini göremeyince, hayretle elbisesini sordu. O da gece yaptıklarını anlattı. Bu sevgi ve onun gereği olan fedakarlık karşısında, çok duygulanan Allah Resulü (s.a.v), ellerini kaldırarak Ebu Bekir (a.s) için dua etti.

Hakim, Müstedrek, III, 7/4368

AÇIKLAYALIM

Bir gün Resulullah Efendimiz tebessüm ederek sahabilerin yanına gelir ve Hz. Cebrâil'in şu müjdeyi verdiğini bildirir:

"Yâ Resulâllah! Ümmetinden biri sana bir salât getirdiğinde, benim onun günahlarının bağışlanması için on defa istiğfâr etmem, o kimsenin sana bir selam göndermesi hâlinde, benim ona on selam vermem seni sevindirmez mi?..."

Nesâî, Sehv, 55/1293.

Yukarıdaki hadisi Peygamberimiz'e (s.a.v) salâtın önemi açısından yorumlayınız.

Resulullah Efendimiz'e (s.a.v)sevgimizin bir diğer işareti ise ona salat ve selam getirmektir. Çünkü seven sevdiğini çok anar. Salât, duâ, tazim ve rahmet anlamındadır. Bir ayette şöyle buyrulur: **"Şüphesiz ki Allah ve melekleri, Peygamber'e çokça salât ederler. Ey mü'minler! Siz de O'na salavât getirin ve tam bir teslîmiyetle selam verin."**[72] Burada Allah'ın (c.c) salâtı, ona rahmet etmesi, meleklerin salâtı onun için istiğfar etmeleri, bizlerin salatı ise, Efendimiz'in (s.a.v) Allah katındaki makamını yükseltilmesi için dua etmesi olarak açıklanır.

Efendimiz kendisine selam verenin selamını alacağını haber vermiştir.[73] Bir başka hadisinde ise: "*...Bana salât ü selam getiriniz. Zira nerede olursanız olun, sizin salât ü selamınız bana ulaşır.*"[74] buyurmuştur.

Sünnete Uymak

Peygamber Efendimiz'e (s.a.v) vazifelerimizden biri de sünnetine uymaktır. Sünnet, izlenen yol, yöntem, örnek alınan uygulama, gidişat demektir. Dini terim olarak sünnet Resulullah'ın (s.a.v) sözleri, yaşayışı ve sahabileri tasdikidir. Bunlar da iman, ibâdet, insanlarla ilişkiler ve adab konularını kapsar. Sünnet Efendimiz'in (s.a.v) hayat tarzıdır.

72. *Ahzâb Suresi, 56. ayet.*
73. *bk. Ebû Dâvûd, Menâsik, 96/2041.*
74. *Ebû Dâvûd, Menâsik, 96-97/2042.*

Allah Teâlâ, kendisine olan sevgimizi, Peygamberi'ne (s.a.v) tabi olmamıza bağlamıştır: **"(Resulüm) de ki: Eğer Allah'ı sevdiğinizi iddiâ ediyorsanız, bana tâbî olunuz ki, Allah da sizi sevsin ve günahlarınızı mağfiret buyursun."**[75]

Resulullah'a (s.a.v) tabi olmak, onun sünnetlerine uymak, ona itaat etmekle mümkündür. Allah'a (c.c) ve Resulü'ne (s.a.v) itaat, imanın gereğidir.[76] Bu kimselerin Kur'an'da; zemininden ırmaklar akan cennetlere yerleştirileceklerdir.[77] ve yaptıkları iyi amellerin mükâfatını eksiksiz olarak görecekleri[78] haber verilir.

Kur'an'a göre doğru yolda yürümek, Resulülah'a (s.a.v) tabi olmaya bağlıdır. **"...Ona tabi olun ki hidayete eresiniz."[79]** Peygamberimiz'i (s.a.v) örnek almadan doğru bir dini hayat yaşanamaz. Bunun için ayette şöyle buyrulur: **"Andolsun ki, Resulullâh'ta sizin için; Allah'a ve ahiret gününe kavuşmayı umanlar ve Allah'ı çok zikredenler için güzel bir örnek vardır."**[80]

Peygamber Efendimiz'i (s.a.v) örnek alabilmek için, onun hayatını iyi bilmek gerekir.

Sünnete uymayanları Peygamberimiz (s.a.v) şu sözleriyle uyarır. *"...Sünnetimden yüz çeviren benden değildir."*[81] *"Size iki şey bıraktım, onlara tutunduğunuz sürece sapmazsınız: Allah'ın kitabı ve peygamberinin sünneti."*[82]

Allah'ın (c.c) sevdiği kişiler, Hz. Peygamber'in (s.a.v), edebiyle edeplenen, ahlakını ve davranışlarını kendine ölçü kabul eden kimselerdir. Onlar Efendimiz'in (s.a.v) beğendiğini beğenir, dost edindiklerini dost edinirler, düşmanlık beslediğine düşman olurlar. Resulullah'ın (s.a.v) *"Bazılarına ne oluyor ki benim ruhsat verdiğim şeyleri yapmaktan çekiniyorlar!"*[83] hadisi, sünnet çizgisinin dışıda bir Müslümanlık olmayacağına işaret eder.

Yüce Allah (c.c.) buyuruyor ki:

"De ki: Eğer Allah'ı seviyorsanız bana uyun ki, Allah da sizi sevsin ve günahlarınızı bağışlasın. Çünkü Allah çok bağışlayandır, çok merhamet edendir."

Al-i İmran Suresi, 31. ayet.

OKUMA PARÇASI

Büyük alimlerden Saîd bin Müseyyeb, kerahet vaktinde, iki rekât nafile namaz kılan bir kişi gördü. Ona yaptığının doğru olmadığını söyleyince adam:

- Allah Teâlâ, bundan dolayı bana azâb eder mi ki?! diyerek yaptığı yanlışı savunmaya kalkıştı.Said bin Müseyyeb de şöyle cevap verdi:

- Hayır! namaz kıldığın için değil, sünnete aykırı davrandığı için azâb eder!" dedi.

Dârimî, Mukaddime, 39/442.

75. *Âl-i İmrân Suresi, 31. ayet.*
76. *bk. Enfâl Suresi,1. ayet; Nûr Suresi, 51. ayet.*
77. *bk.Nisâ Suresi,13. ayet.*
78. *bk.Hucurât Suresi, 14. ayet.*
79. *Araf Suresi, 158. ayet.*
80. *Ahzap Suresi, 21. ayet.*
81. *Buhârî, Nikâh, 1.*
82. *Malik, Muvatta', Kader, 3.*
83. *Ahmed b. Hanbel, Müsned, C VI, 45.*

